AMANDIR, TOXUNMA YASƏMƏNLƏRƏ

Yazırsan, yamanca darıxmışam mən,
Yenə səndən ötrü, Bakıdan ötrü.
Sənsiz elə bil ki, qərib quşam mən,
Həsrətə dözməyir bu şair ömrü.

Yazırsan, calayıb günləri günə
Sənə çatmaq üçün körpü salaram.
Yazırsan inanıb məhəbbətinə,
Qürbətdə birtəhər dözüb qalaram.

Yazırsan, burada bahardır hələ,
Nazəndə çağıdır yasəmənlərin.
Yazırsan, dağlarda qar vardır hələ,
Qar, ağ örpəyidir zümrüd şəhərin.

Yazırsan, küçələr bağça-bağçadır,
İnsan yaşıllığa bürünür burda.
Yazırsan, kim deyir dağlar qocadır,
Dağlar necə cavan görünür burda.

Sıldırım qayalar çiçək naxışlı,
Çaxan şimşəklərdən dərələr dinir.
Cığırlar, dolayar bahar yağışlı,
Dağlara çən düşür, gah duman enir.

Bir anda neçə yol hava dəyişir,
Munis gözəlliyi görmürəm hərdən.
Sanıram, gözümdə dünya dəyişir,
Özümü tək-tənha görəndə birdən.

Yazırsan, qayıdıb gələndə sənə
Bir dəstə yasəmən gətirib gəllərm.
Yazırsan, başımı qoyub sinənə,
Həsrətsiz günümdür deyib dincəllərm...

Əzizim, nə zaman sən gəldin, bil ki,
Sanaram, bahar da gəldi sənlə.
Könül baharımız solan deyil ki,
Gəl bu ürəyimin səsini dinlə.

Ata qayğıları, ər qayğıları
Evimi şəfəqə bürüyər, inan.
Başlar nəğməmin də əsl baharı,
Nəğməyə çevrilir sanaram hər yan...

Quşu yuvasından, gülü budaqdan,
Aralı görəndə səma da ağlar.
İnsan ayrı düşsə doğma torpaqdan
Onun dərdlərinə dünya da ağlar.

Amandır, toxunma yasəmənlərə,
Budaqdan ayrılan güllər üşüyər.
Ehtiyat etməzsən, göz görə-görə
Təbiətə qəfil bir tufan düşər...

1977

ELƏ ƏVVƏLKİ KİMİYƏM

Mən
elə əvvəlkitək
sadiqəm sənə.
Dönük olmamışam məhəbbətinə.
Qəlbimdə
bir dünya sənə qayğım,
hörmətim
sevgim,
ilqarım.
Elə əvvəlkitək
bir otaq gülüşüm,
qönçə-qönçə

könül mahnılarım.
Sənə dediklərimdən çox
nə qədər şirin arzular.
Səndən gizli çəkdiyim
qəlbimi incidən
ayrılıq, intizar.
Mən elə əvvəlki kimiyəm.
Dəyişməmiş kövrəkliyim,
Dəyişməmiş şerə sevgim,
şairə hörmətim.
Şeirdir
Həyatda mənim sərvətim,
sənə əmanətim.
Mən dəyişməmişəm əsla,
elə əvvəlkitək varam.
Təzədən doğulsam əgər
Yenə
Dünənim, bu günüm kimi yaşaram.
ömrüm, günüm,
dəyişən bilirsən nədir.
Alnımda artan cizgilər,
ürəyimin döyüntüsü,
gecəmin rahat yuxusu,
saçımın qarası.
Dəyişir,
tərk edir məni
cavanlıq dünyası...

1967

DURNALAR QAYIDANDA

Uca dağlar başında
Yenə karvan yol eylər.
Duman keçər, durular
Yenə də mavi göylər.

Köksünə çiçəklərdən
Bəzək vurar güneylər,
Durnalar qayıdanda.

Başlayar bahar ömrü
Yaşıl çəmənin, çölün.
Öz ətri, öz yeri var
Bu torpaqda hər gülün.
Yenə bulaq başında
Qatarlanar qız-gəlin,
Durnalar qayıdanda.

Dağların sinəsində
Cığırlar üzə gülər.
Dağların ətəyində
Fikirlərim dincələr.
Dağlara təzə hava,
Təzə bir nəfəs gələr,
Durnalar qayıdanda.

Hər baxdıqca dağlara
Ürəyim dönər dağa.
Bu yenilməz dağlardır
Sanaram mənə arxa.
Dağlar sanki səf çəkib
Bir də qalxar ayağa
Durnalar qayıdanda.

Quzeydəki qarlara
Gün düşər xal-xal olar.
Buludların gözləri
İndi sevincdən dolar.
Ayrılığın, həsrətin
Qəmi arxada qalar,
Durnalar qayıdanda.

Torpaq qış yuxusundan
Oyanar aram-aram.
Onun hər zərrəsində

Min hekayət araram.
Qayıdan durnalara
Mən nəğmə bağışlaram
Durnalar qayıdanda.

Meh əsər, bağçalardan
Qovar dumanı, çəni.
Öz çiçək dünyasında
Yaşadar bahar məni.
Təbiət də başlayar
Təzə hekayətini
Durnalar qayıdanda.

Qayaların köksünü
Günəş özü naxışlar.
Tökülər dərələrə
Sellər, sular, yağışlar.
Könlümə bu səma, yer
Tər nəğmələr bağışlar
Durnalar qayıdanda.

Günəş bir də zər ələr
Güllərin paltarına.
Düzülər şeh düymələr
Güllərin paltarına.
Baxarıq durnaların
Həsrətsiz qatarına
Durnalar qayıdanda,
Durnalar qayıdanda...

1979

MƏN ELƏ SANDIM Kİ...

Bir səhər, qocalıq döydü qapını,
Əlində əsası, gözündə eynək.
Dedi istəsən də, isitməsən də
Səninlə günümü keçirəm gərək.

Uzun yollar keçib gəlmişəm, dedi,
Qoyma gözlərindən irağa məni.
Mən gənclik deyilən vəfasız çıxam,
Bənzətmə gedəri qonağa məni.

Son yurdum alnının qırışlarıdır,
Bir də ki, saçında məskən salmışam.
Cavanlıq atını çapıb gedəndə
Mən səni gözləyib yolda qalmışam.

Gah şaxta vurubdur məni, gah günəş,
Ömür dastanını varaqladıqca.
Çalmalı dağlarla yaşıd olsam da,
Tutmuşam başımı dağlarlan uca!

Həyat çalxalandıqca bir dəniz kimi,
Göyərçin ləpələr saçıma qonmuş.
Sanki qaşlarımda quzey qarıdır
Bir sükut içində beləcə donmuş.

Qocalıq danışdı öz həyatını,
Dinlədim hər sözü bir ehtiramla.
Doğrusu mənə də əziz göründü
O bu əzəmətlə, bu ehtişamla.

Xəyalım bir anda gəzdi illəri,
İllər gah danışdı, gah lal göründü.
Oğlum ana, deyə çağırdı məni,
Gözümdə hicranla vüsal göründü.

İlk dəfə, ilk dəfə mən qoşa gördüm
Hicranla vüsalı. Sevincim artdı.
Mən elə sandım ki, gedən gəncliyim
Oğlumun səsində geri qayıtdı.

Dedim, ey qocalıq, müqəddəs ata!
Mənim darıxmağa heç haqqım varmı?
Ömrümün baharı səslədi məni,
Ömrü bahar olan heç qocalarmı?

1964

SEVİNC YAŞLARI

Budaqlarda
şeh parlayır
Düzüm-düzüm, tək-tək
Elə bil
Budaqlar ağlayır
Göz yaşı tökərək.
Ağacın gövdəsindən
Damcı-damcı
Şeh süzülüb axır.
Görəsən
Ağaclar nə üçün ağlayır,
nə üçün darıxır.
Havada
nə şaxta,
nə çən,
nə duman var.
Bəs nə üçün ağlayır ağaclar?
Meh əsir...
Uzaqdan bir quş səsası
sükutu qırır.
Məni fikirdən ayırır.
Göylərin aynasında
Qövsi-qüzey görürəm
Əlvan-əlvan.
Rənglər
Sarı, qırmızı, narıncı.
Sevinc yaşlarıdır
bəzəmiş hər budağı,
hər ağacı.
Ağac da canlıdır,
Bir kökün
nə qədər budağı,
yarpağı,
bəhəri olur.
Ağacın da ömrü, günü,

Yuxuma gəlsəydin əgər bir axşam,
Hərəsən yuxuma dinclik qonardı,
Səsini, sözünü dinlədikcə mən,
Yuxumda çıraqlar, şamlar yanardı.

Aşkarda görüşdük sənlə ancaq,
Fəqət ani oldu vüsalın sənin.
Getdin, acı, şirin xatirələrlə
Qaldı yaddaşımda xəyalın sənin...

1974

MƏN ÇİÇƏK OLSAYDIM...

Mən çiçək olsaydım, ətirli çiçək
Ətrimlə məst edib oxşardım səni.
Mən ulduz olsaydım şölə çəkərək
Göylərə yazardım məhəbbətini.

Deyirəm, mən dəniz olsaydım inan –
Nəğmələr deyərdim sənə tərtəzə.
Sevdalı dalğalar, mavi asiman
Qibtəylə, həsədlə baxardı bizə.

Nurlu ay olsaydım batmazdım, əsla,
Daima göylərdə işıq saçardım.
Qoymazdım qalasan gülüm, tək-tənha,
Gələrdim, qapını özüm açardım.

Mən günəş olsaydım, qızıl tac olub
Başında parlardım ömrüm boyunca.
Arzulu ürəktək boşalıb, dolub
Mahnılar deyərdim sənə doyunca...

Axar çay olsaydım dərə, dağ aşıb
Bağçana, bağına axıb gələrdim.
Yorulub, dincəlib, kükrəyib, daşıb
Bir anda sədləri yıxıb gələrdim.

Bir yaşıl yarpaqlı çinar olsaydım,
Pəncərən önündə yaşa dolardım.
Dodağı nəğməli bahar olsaydım
Ömrünə, gününə hopub qalardım.

Ya rübab, ya kaman, ya tar olsaydım
Sevgindən mən dilə gələrdim inan.
Yaz əriylə dolu rüzgar olsaydım
İlk özüm öpərdim o saçlarından.

Fəqət nə baharam, nə günəş, nə ay,
Nə çinar, nə rübab, nə kamanam mən.
Nə ulduz, nə dəniz, nə kükrəyən çay,
Məhəbbət yolçusu bir insanam mən.

Bircə ürəyim var, sənindir o da,
Bir də ki, nəğməmdir sovqatım mənim.
Məhəbbətsiz ömür nədir dünyada,
Sevgidən yaranmış həyatım mənim...

1962

ELLƏR ÇAĞIRIR MƏNİ

Əriyir qışın qarı,
Qalxır yerin buxarı.
Geyinib yaz paltarı
Çöllər çağırır məni.

Açdı bənövşə, lalə,
Yayıldı döşə lalə.
Küləklərin diliylə
Güllər çağırır məni.

Quşlar qayıdır yenə,
Göy dolur dönə-dönə.
Düşüb nəğmə eşqinə
Göllər çağırır məni.

Ətirləndi dağ-dərə,
Təbiət döndü şərə.
Bir yaz da gəldi ömrə,
İllər çağırır məni.

İldırım çaxıb keçir,
Bulud darıxıb keçir.
Dağlardan axıb keçir,
Sellər çağırır məni.

Baxıram dönə-dönə
Obaların köçünə.
Dönüb ağ göyərçinə
Əllər çağırır məni.

Arzular dalğa-dalğa,
Nəğməmə eldir arxa.
Alqış bu doğmalığa,
Ellər çağırır məni,
Ellər çağırır məni...

1970

QƏLƏMİM VƏ KÖRPƏM

Axşamdır...
Otağımda oturmuşam yenə tək,
Bir şeir həvəsilə sinəmdə çarpır ürək.
Xəyalım dost elləri gəzib, dolanır mənim,
İntizar içindədir, əlimdəki qələmim.
Mən yazmaq istəyirəm, tükənməyən həvəslə,
Kağızın üzərində qələm gəzməmiş hələ
Körpəm açır gözünü.
Ağlayır için-için,
Qışqırır, sanki deyir:
"Gəl yemək ver mənimçün".
Xəyal, uçur, qələmim hərəkətsiz qalır bax,

Ürəyimdə iki eşq üz-üzə gəlir ancaq.
Hər ikisi əzizdir mənimçün həyat kimi,
Hər ikisi ruh verir mənə nəqarət kimi.
Hər ikisi balamdır ömrümün meyvəsidir.
Tükənməyən ilhamım, ürəyimin səsidir.
Bir əlimdə qələmim, bir əlimdə körpə, mən
Masamın arxasında əyləşirəm təzədən.
Körpəm baxır üzümə, gülümsünür arabir,
Onun bu gülüşləri artıq şərə çevrilir.

1954

HƏRDƏN

Kimsə bir dost kimi yad edir məni,
Hardasa nəğməmi oxuyan olur.
Elə bil dünyanın məhəbbətini
Mənə bəxş edirlər, ürəyim dolur.

Bəzən məclislərdə düşürəm yada,
Deyirəm əməyim getməmiş hədər,
Damlayam bu dərin, coşqun sularda,
Haqqım var sevinim bir damla qədər...

Bəzən həzin-həzin çalıb ötürəm,
Hardasa kiminsə kövrəlir qəlbi.
Bəzən müjdələrə çevrilir nəğmələm,
Döyür qapıları qaranquş kimi...

Dönüb təbəssümə qonuram bəzən
Kiminsə üzünə, yox olur qəmim.
Kiminsə qəlbində yaşayıram mən,
Demək yaşamağa haqqım var mənim...

Mənim sevinməyə haqqım var, haqqım,
Damlayam, yaşadar nəhrlər məni.
Sevin, sən də sevin, vətən torpağım,
Kim isə, hardasa yad edər məni...

1971

NAĞILLI GÜNLƏR

Yadındamı, ağaclar
Əlimizdən zar idi.
Budaqlar dilə gəlib
Az qala ağlar idi.
Deyərdik görəsən kim
Tez qalxar bu ağaca.
Qalxardıq budaqlara
Quş kimi uça-uça.
Körpə qaranquşlara
Bəzən yuva qurardıq.
Daş atıb sərçələri
Arabir qorxudardıq.
Yadındamı qovardıq
Lək-lək kəpənəkləri:
Xallı kəpənəkləri,
Göyçək kəpənəkləri.
Yadındamı çimərdik
Çayda hay-harayla biz.
Dəyib çaylaq daşına
Əzizlərdi, qanardı
Ayağımız, əlimiz.
"Qaçdı-tutdu" oynardıq,
Oynardıq "Gizlənpaç" da.
Gizlənərdik çardaqda,
Gizlənərdik ağacda.
Yamacdan gül toplayar,
Dağnanəsi dərərdik.
Güllərdən çələng hörər,
Dağnanəsini qoca
Nənəmizə verərdik
Nənəmiz sığal çəkər,
Saçımızı oxşardı.
Boyumuza nə qədər
Şirin sözlər qoşardı.
O Nurulla babanın

Nağılı yadındamı?
O nağıl elə bil ki,
Sehrli bir aləmə
Aparırdı adamı.
Artıq nağıla dönüb
O nənə də, baba da
Bir zaman bir nənəylə,
Bir baba yaşayardı
Deyirik bu dünyada...

1974

BİZİM YAYLAQLAR

Bu ellərlə ömür sürər,
Neçə qəlbi sevindirər.
Neçə qəlbə şəfa verər,
Bizim yaylaqlar, yaylaqlar.

Yaşıllanır çinar-çinar,
Hər çinar bir yaşıl fanar.
Yaz gələndə havalanar
Bizim yaylaqlar, yaylaqlar.

Nəğməni sellərdən alar,
İlhamı ellərdən alar.
Müjdəni yollardan alar,
Bizim yaylaqlar, yaylaqlar.

Keçənləri yoldan eylər,
Sinəsində mehman eylər.
Ayrılıqdan aman eylər
Bizim yaylaqlar, yaylaqlar.

Qardaşlaşıb bu dağlarla,
Nəğmələnər bulaqlarla.
İstilənər ocaqlarla
Bizim yaylaqlar, yaylaqlar.

Hər güldə bir dərman saxlar,
Nanə, yarpız, reyhan saxlar.
Qocaları cavan saxlar
Bizim yaylaqlar, yaylaqlar.

"İsti su"lu, "Turş su"ludur,
Xatirələrlə doludur.
Neçə ömür-gün yoludur
Bizim yaylaqlar, yaylaqlar.

Yolu, izi unutmarıq,
Əhdimizi unutmarıq.
Heç vaxt sizi unutmarıq,
Bizim yaylaqlar, yaylaqlar.

1982

GÖZ DƏ HEYRAN OLUR...

Baxıram Xəzərə mən dönə-dönə,
Göz də heyran olur, könül də heyran.
Coşqun dalğaların əzəmətinə
Göz də heyran olur, könül də heyran.

Açıb qanadını ləpələr dinir,
Ləpələr bir duzlu nəğməyə dönür.
Sulara qızılı şəfəqlər enir,
Göz də heyran olur, könül də heyran.

Sahil qumlarına can atır sular,
Nə rahatlıq bilir, nə yatır, sular.
Coşur, qayıqları oynadır sular,
Göz də heyran olur, könül də heyran.

Min ilham alıram hər bir zərrədən,
Bir məna duyuram hər zərrədə mən.

Baxdıqca doymuram bu mənzərədən,
Göz də heyran olur, könül də heyran.

Gözəlsən ey Xəzər hər anda mənə,
Əzizdir ləpən də, dalğan da mənə.
Mavi gözlərinə baxanda mənə,
Göz də heyran olur, könül də heyran.

Coşqun sularında yuyunanda mən,
Laylanın altında uyuyanda mən,
İlıq qumlar üstə baş qoyanda mən
Göz də heyran olur, könül də heyran.

Gələrəm, könlümə səsin düşəndə,
Gələrəm, gəlməyim söylə neçin də?
Hər dalğan ey Xəzər, nəğmələşəndə
Göz də heyran olur, könül də heyran.

Günəş çimər səndə, ay çimər səndə,
Ulduzlar tökülüb, ay çimər səndə.
Sulardan sahilə bir meh əsəndə
Göz də heyran olur, könül də heyran.

Hələ də Xəzərlə həsbhaldayam,
Xəzər coşub daşır, mən xəyaldayam.
Hər coşub daşdıqca bu sözlü dünyam
Göz də heyran olur, könül də heyran.

Getmək istəyirəm, ləpələr coşur,
Bir anda göy sular min hala düşür.
Uzaqda dənizlə üfüq qovuşur,
Göz də heyran olur, könül də heyran,
Göz də heyran olur, könül də heyran...

1982

BİR YAY SƏNSİZ

Bu yay görüşünə gələ bilmədim,
Sənlə danışıb gülə bilmədim.
Həsrətin ağırmış belə, bilmədim,
Xəzər, ay Xəzər.

Həm şirin, həm duzlu, laylayımsan sən,
Səsimsən, özümsən, harayımsan sən.
Bir dəniz qəsrimsən, sarayımsan sən,
Xəzər, ay Xəzər.

Uçar qağayılar, açar ağ yelkən,
Gözəl görünürsən bu yelkəndə sən.
Saçların ağarar elə bil dən-dən,
Xəzər, ay Xəzər.

Səhərlər suların zərlə yuyunar,
Axşamlar ulduzlar köksünə qonar.
Ay keşikçin olar, sübhəcən yanar,
Xəzər, ay Xəzər.

Yenə ürəyimdə gəlmisən dilə,
Sanki danışıram indi sənlə.
Ehey, bu nəğməmi bir anlıq dinlə,
Xəzər, ay Xəzər.

Dinlə bu nəğməmi, sənindir nəğmən,
Mən kiçik zərrənəm, sənsə bir aləm.
Bu ülvi sevgidən doyan deyiləm,
Xəzər, ay Xəzər.

Bu ani həsrətdir, ani ayrılıq,
Səndən ayırarmı məni ayrılıq.
Heç zaman, heç zaman biz ayrılmarıq
Xəzər, ay Xəzər.

İsitsin o qızıl günəş sinəmi,
Tərk etməz qəhqəhə, gülüş sinəmi.
Nəğmələr bəzəsin gümüş sinəni,
Xəzər, ay Xəzər...

1976

DAĞLARIN

Yenə də gül açdı cığırlar, yollar,
Başlandı söhbəti, sözü dağların.
Bizim ömrümüzə bir məlhəm oldu
Bənövşə ətirli yazı dağların.

Ocaqlar çatıldı, ocaqlar yandı,
Hər tərəf işığa, nura boyandı.
Köksündə bir dünya şəfqət oyandı,
Güldü şəfəqlənən üzü dağların.

Söz-sözə qarışdı, nağıl-nağıla,
Hər kəlmə elə bil döndü noğula.
Həyat ibrət olsun pisə, paxıla,
Yaşasın oğulu, qızı dağların.

Aşıqlar dayansın yenə üz-üzə,
Bu şirin ömrümüz gəlməsin gözə.
Bizim sazlı, sözlü məclisimizə
Bir də şahid olsun özü dağların.

Havası məlhəmdir ürəyə, cana,
Açar qucağını şəfa umana.
Sevgisi, sevdası düşüb dastana,
Sönməsin ocağı, gözü dağların.

Dillərdə həmişə əzbər olubdur,
Hər dolay bir canlı əsər olubdur.
İgid Nəbilərə səngər olubdur,
Heç vaxt əyilməsin dizi dağların.

O ağ yapıncısı sürüşər hərdən,
Dövrəsində quşlar ötüşər hərdən.
Qarlı zirvəsinə gün düşər hərdən,
Parıldar almaztək tozu dağların.

Tərifi qurtarmaz sözlə, söhbətlə,
Adı yada düşər bir məhəbbətlə.
Açılar süfrəsi dosta hörmətlə,
Tükənməz çörəyi, duzu dağların.
Yaşasın oğulu, qızı dağların.

1982

QƏLBİM O GÜNLƏRİ UNUDAN DEYİL

Mənə sevgimizdən bir həzin nəğmə,
Bir də tənha söyüd yadigar qaldı.
Söyüd də mənimtək büründü qəmə,
Saçları bir anda pərişan oldu.

Mənə sevgimizdən bir qumlu sahil,
Bir dəniz dalğası, harayı qaldı.
Qəlbim o günləri unudan deyil,
Qəlbə unut demək əmri mahaldı.

Mənə sevgimizdən bir sinə dəftər,
Bir sinə dolusu yaddaşlar qaldı.
Baxdıqca yollara hər axşam-səhər
Mənə həsrət dolu baxışlar qaldı.

Mənə sevgimizdən dünənli dünya,
Bir də dünənimin xəyalı qaldı.
Gözümdə bir şirin, ümidli röya,
Ürəyim göylərtək boşaldı, doldu.

Mənə sevgimizdən sənə can atmaq,
Sənli günlərimi aramaq qaldı.

İlqarı yaşatmaq, andı yaşatmaq,
Kövrək sevgimizi qorumaq qaldı.

Mənə sevgimizdən bir bulaq başı,
Bir qaya üstündə yazılar qaldı.
Gözümdə ikicə damla göz yaşı,
Sinəmdə nə qədər arzular qaldı.

Mənə sevgimizdən bir dağ dözümü,
Bir də dağa qalxan dolaylar qaldı.
Hayana getdimsə tutub üzümü,
Qəlbimdə o illər, o aylar qaldı.

Mənə sevgimizdən inamım qaldı,
İnamla açıram hər səhəri mən.
Sənlə görüşmək gümanım qaldı,
Doğdu bu inamlar məhəbbətimdən.

Mənə sevgimizdən rəngi solmayan
Qoşa hördüyümüz bir çələng qaldı.
Gecəli, gündüzlü rahat olmayan
Coşan, dalğalanan bir ürək qaldı...

1978

XƏZƏRƏ AXŞAM DÜŞÜR

Qaş qaralır, günəşin qürubuna az qalır,
Sahil kimsəsizləşir, qumlar, üstə iz qalır.
Bir mənim xəyallarım, bir də göy dəniz qalır.
Xəzərə axşam düşür.

Ləpələr uşaq kimi qovurlar bir-birini,
Yuyurlar neçə-neçə ayaq ləpirlərini.
Dalğalar öz dilində yenə səsləyir məni.
Xəzərə axşam düşür.

Günəş hörüklərini yığır suların üstdən,
Dəniz coşub, daşmaqda yenə düşmür həvəsdən.
Bir mahnı eşidirəm, kimsə oxuyur pəsdən,
Xəzərə axşam düşür.

Dalğaların qoynundan yenə ay çıxır üzə,
Ulduzlar qucaq-qucaq səpilir göy dənizə.
Sular dindikcə, qəlbim qanadlanır bu səsə,
Xəzərə axşam düşür.

Saçlarımı oxşayır axşam küləyi mənim,
Könlümdə bir dənizdir şeir, nəğmə aləmim.
Üzür qırçın sularda fərəhlə xəyal gəmim
Xəzərə axşam düşür.

Duzlu dodaqlarıyla dəniz bir laylay çalır,
Bu layla dənizdənmi, könlümdənmi ucalır?
Mən gedirəm, sahildə ayaq izlərim qalır.
Xəzərə axşam düşür.
Xəzərə axşam düşür.

1973

BULAQLAR BAŞLADI ÖZ NAĞILINI

Bahar yenə gəldi köksündə atəş,
Bulaqlar başladı öz nağılını.
Gəzdi qapı-qapı anamız günəş,
Elə bil payladı yaz noğulu.

Yaşıl səmənilər çəmən-çəməndi,
Lalələr çəmənin qızıl düyməsi.
İlıq meh əsdikcə budaqlar dindi,
Düşdü bağçalara quşların səsi.

Güllərin ətrindən məst olan torpaq
Yuyundu neçə yol yaz yağışında.

Öz qış yuxusundan ayılan torpaq
Göründü bir bahar yaraşığında.

Göylər quş dünyası oldu necə də,
Quşların sorağı səmadan gəldi.
Durnalar qatarla ötüb keçəndə
Onların müjdəsi havadan gəldi.

Zərif tumurcuqlar güldülər bir-bir
Yaşıl ağacların budaqlarından.
Təzəcə diş yaran körpələrimdir,
Çıxdılar elə bil qundaqlarından.

Sürüşdü dağların o boz cunası,
Yağışlar nərdivan yaratdı göyə.
Dəyişdi dərənin, düzün havası,
Yağışlar başladı mahnı deməyə.

Sonra ətək-ətək tökülən dolu
Yağış nərdivanı qırıb dağıtdı.
Yağışdan da şirin oxuyan dolu
Bir duzlu, məzəli mahnı yaratdı...

Yığıb ətəyini göylər də artıq,
Qoymadı dağıla dolular daha.
Sanki bir səs gəldi hey qırıq-qırıq;
Nağılın qalanı qaldı sabaha.

Nağılın qalanı qaldı sabaha,
Səhər olacaqdır yol, yoxuş nağıl.
Bu gündən nəğməli yoldu sabaha,
Bu olmuş həqiqət, bu olmuş nağıl.

Dəyişir təbiət öz görkəmini,
Baharlı çağları başlayır ömrün.
Quşlar qanadına alsınlar məni,
Müjdəçisi olum bu xoş günlərin.

Gəzim zəmi-zəmi, mən tarla-tarla,
Yaşıllıq içində dinsin nəğmələm də.
O tumurcuqlar kimi gəlib ilhama
Sözlər qönçələnsin, güsün sinəmdə.

1978

GÖY GÖL

Sən yaşıl dağlardan, sulu dağlardan
Axdın damcı-damcı torpağa, Göygöl.
Sinəsi söhbətli, ulu dağlardan
Yenə də düşmədin uzağa, Göygöl.

Deyirlər göllərin dilbəri sənsən,
Kəpəzin incisi, gövhəri sənsən.
O yaşıl otların cövhəri sənsən,
Yaşıl bir süfrə aç qonağa, Göygöl.

Mənim Urmi gölüm sənə vurğundur,
Onu öz dilinlə dindir, ovundur.
İntizar çəkməkdən qəlbi yorğundur,
Daha dözə bilmir fərağa, Göygöl.

İlhamı hüsnündən alınışdır bahar,
Ulduzdan mirvarin, aydan tacın var.
Üzünü görməyə tələsən dostlar
Düşmüşlər sevgidən sorağa, Göygöl.

Şəfqətlə baş əyər o dağlar sənə,
Çatmaz axar çaylar, bulaqlar sənə.
Ülvi gözəlliyin şöhrətdir mənə,
Getmərəm gözündən irağa, Göygöl.

1964

ƏLVAN XALI SƏRDİ YOLLAR...

Göylər açdı yaxasını,
Bənövşələr səpələndi.
Duyub yazın havasını,
Durğun göllər ləpələndi.

Çaylar şirin bir nəğmətək
Oba-oba axıb keçdi.
Körpə quşlar ürpək-ürpək
Pəncərəmdən baxıb keçdi.

Vəcdə gəlib sanki, birdən
Girdim bahar yağışına.
Səslədilər yerbəyerdən
Məni nəğmə yarışına.

Göyqurşağı göydə güldü,
Yerdə tarla, zəmi, bağça.
Dağlardan sellər töküldü
Dərin dərələr boyunca.

Çinarların yaz havalı
Kölgəsinə girdi yollar.
Gül naxışlı, gül butalı
Əlvan xalı sərdi yollar.

Meh əsdikcə yırğalandı,
Bir-birinə dəydi güllər.
Göy üzündə günəş yandı,
Zərdən paltar geydi yollar.

Havalanan kəpənəklər
Güldən-günə yol saldılar.
Uçmaq üçün axşam-səhər
Çiçəklərdən güc aldılar.

Bulaqların gözü güldü,
Nəğmələndi hər zəmisi.
Ətirləndi, dada gəldi
Yarpız naxışlı süfrəsi.

Ellər yenə dağa qalxdı,
Cavanlaşdı qoca dağlar.
Sinəsinə çiçək taxdı,
Tutdu təzə xonça, dağlar.

Oba-oba, oymaq-oymaq,
Səslədi təbiət məni.
İnandım ki, yaşadacaq
Bu sevgi, bu şəfqət məni.

Arzularım ümman-ümman,
Yol gedərəm səhər-axşam.
Mən həyatdan, insanlardan
Doymamışam, doymamışam.

1980

BİR SƏHƏR...

Bir səhər
itirdim səni –
gözümdən uçan
bir şirin yuxu kimi.
Bu səhər
yadıma düşdün,
təşnə insana gərək
bir içim su kimi.
Bu səhər səni andım,
Quzeydə
günəş axtaran bir yolçutək.
bir mahnı ötdüm

bir az dözümlü,
Bir az kövrək.
Bu səhər
Səni istədim
laylaya həsrət
körpə kimi.
Axı sən özünlə aparmısan
ümidimi, təsəllimi...
bu səhər
yollara çıxdım.
Bir az ümid,
bir az həsrət,
bir az inamla.
Səni görmək arzusuyla
boylanıram
sağa, sola...
Elə bil kimsə pıçıldayır:
– O gələcək.
Bir mahnı oxuyuram.
Bir az dözümlü,
bir az kövrək...

1970

ƏLVİDA, ƏLVİDA...

Əlvida, əlvida, ey çöllər, düzlər,
Əlvida, əlvida, körpə nərgizlər.
Əlvida, ey qızıl lalələri dağlar,
Əlvida, ey yaşıl bağçalar, bağlar.
Əlvida, ey göyün qövsü-qüzehi,
Əlvida, ey yazın ətirli mehi.
Əlvida, ey doğma yollar, yoxuşlar,
Əlvida, sizə də ey qaranquşlar.
Əlvida, ey suyu məlhəm bulaqlar,
Əlvida, ey şirin nəğməm bulaqlar,

Əlvida, sizə də ocaq daşları,
Əlvida, sizə də yaz yağışları.
Qalsın görüşümüz gələn bahara,
İndi qızıl payız çıxıb yollara.
İndi payız açmış öz sərgisini,
Payız nəğmələri səsləyir məni...

1976

BACARSAN...

Bacarsan baharı əylə,
Payz özü gələcəkdir.
Ömrə yağışla, küləklə
Payız özü gələcəkdir.

Düşəcəkdir haldan-hala,
Çıxacaqdır yoldan-yola.
Bir gün kövrək addımlarla
Payız özü gələcəkdir.

Ötən günə edib vida,
Naxış salıb, yerə, yurda.
Qızıl əsa tuta-tuta,
Payız özü gələcəkdir.

Sinəsində söz dünyası,
Od dünyası, köz dünyası,
Nağıl olub yaz dünyası,
Payız özü gələcəkdir.

Yoxuşları aşa-aşa,
İli ilə qoşa-qoşa.
Dönüb qanadlı bir quşa
Payız özü gələcəkdir.

Çatdıq ömrün yarısına,
Qalan ömrü ayrı sına.
Saçımızın qarasına
Payız özü gələcəkdir.

Alovlanıb yana-yana,
Yanıb, sönüb, dona-dona.
Səni, məni ana-ana
Payız özü gələcəkdir.

Bacarsan baharı əylə,
İlləri, ayları əylə.
Ömrə yağışla, küləklə
Payız özü gələcəkdir.
Payız özü gələcəkdir...

1982

ÇAĞIR MƏNİ

Nə zaman ki, bir həsrətdən yandı sinən,
Nə zaman ki, yollar üstə dayandın sən,
Nə zaman ki, gözlərindən uçdu röyan,
Nə zaman ki, dara düşdü arzu dünyan,
Nə zaman ki, dodağında dondu gülüş,
Sənin üçün bir nağıla döndü gülüş,
Nə zaman ki, itib getdi rahatlığın,
Sinən üstə qəm qalandı yığın-yığın,
Nə zaman ki, nəğmələrin kövrək oldu,
Nə zaman ki, bir dərd bilən gərək oldu,
Könlündəki dərdi, qəmi bölmək üçün,
Gözündəki o yaşları silmək üçün,
Çağır, ey dost, mən gələrəm olsam harda,
Kəsə bilməz yolumuzu tufanlar da.
Çağır ey dost, dar ayaqda sına məni,
Bu həyatda, bu torpaqda sına məni.

1973

KÖNLÜM İSTƏR

Könlüm istər bir yol salam,
Yenə ellərdən-ellərə.
Salam verəm, salam alam,
Şirin dillərdən-dillərdən.

Tər çiçəklər yada düşə,
Sinəm bir də oda düşə.
Çöllərə səs-səda düşə,
Coşan sellərdən-sellərdən.

Sönməz olsun kaş bu odum,
Çəmənlərdə şehə batım.
Çələng hörüm, dəstə tutum,
Əlvan güllərdən-güllərdən.

Çadır-çadır dağlar gülsün,
Üstümüzə nur tökülsün.
Nəğmə-nəğmə səsim gəlsin
Mənim illərdən-illərdən.

Dinsin cavanlaşan könlüm,
Haldan-hala düşən könlüm.
İlham alsın coşan könlüm
Gülən çöllərdən-çöllərdən,
Şirin dillərdən-dillərdən.

1982

BAĞLARIN BAR VAXTI GƏL

Yazda gələ bilmədin,
Bağların bar vaxtı gəl.
Dedin hələ gəlmədin,
Bağların bar vaxtı gəl.

Dözümüm var hələ ki,
Döndük aya, ilə ki.
Gülüm, elə elə ki,
Bağların bar vaxtı gəl.

Salma saya çəni sən,
Ömürdən keçəni sən.
Xatırlayıb məni sən
Bağların bar vaxtı gəl.

Hər ağacın öz barı,
Bəzəyibdir bağları.
Unutma sən ilqarı,
Bağların bar vaxtı gəl.

Yol onu seçənindir,
Yol, müşkül açanındır.
Yol, onu keçənindir,
Bağların bar vaxtı gəl.

Yolları nura boya,
Sevgin düşsün dünyaya.
Körpü sal ilə, aya
Bağların bar vaxtı gəl.

Gəl, dağılsın həsrətim,
Quşlartək dil-dil ötüm.
Ay mənim səadətim,
Bağların bar vaxtı gəl.

Gəlməliydin baharda,
Gözüm qaldı yollarda.
Könlümü qoyma darda,
Bağların bar vaxtı gəl,
Bağların bar vaxtı gəl...

1982

BU ÖMÜR YOLUNDA ZARAFAT OLMAZ

Bir odlu nəfəssən neyi dindirən,
Bəs nədən könlümü dindirməyirsən.
Bir içimlik susan təşnə söndürən,
Bu ürək yanğını söndürməyirsən.

Sən aylı, ulduzlu bir asimansan,
Bəs nədən ömrümə salmırsan işıq.
Mən kiçik zərrənəm, sənsə bir ümman,
İndi bəs nə üçün başqalaşmışıq.

Sən bir bahar mehi ətrin, rahiyən...
Bəs hanı saçımda əlinin odu.
Qışın qarı yağır saçıma dən-dən,
Yazıq mən, sənin heç xəbərin yoxdu...

"Bir əsim küləyə" dönmə yolumda,
Bu, ömür yoludur, zarafat olmaz.
Yandınmı, elə yan, sönmə yolumda,
Adımı odunla bu yollara yaz...

Payıza bənzərsən səxavətində,
Mənsə ülfətindən uzaq kimiyəm.
Dənizə bənzərsən məhəbbətində,
Mən yelkənsiz qalan tənha gəmiyəm...

Beləcə gedirəm. Nə səs, nə səda,
Saya salmayıram mən tufanları.
Köksü enib-qalxan coşqun dəryada
Yenə can atıram sahilə sarı.

Bəlkə qumlar üstə tənha iz qalıb,
Bəlkə qoşa qalır izimiz yenə.
Bəlkə bu sahildə səsimiz qalıb,
Qarışıb dənizin nəğmələrinə.

Beləcə sahilə can atıram mən,
Ömrümün, günümün bu xəzan vaxtı.
Yağır qışın qarı saçıma dən-dən,
Yazıq mən, sənsə xəbərin yoxdu.

1982

TORPAĞIN ÜRƏK DÖYÜNTÜSÜ

Qış qaraldı, axşam qəribliyi çökdü sinəmə,
Kövrəldim yaman.
Quşların nəğmə səsi
Eşidildi uzaqlardan.
Quşlar yuvalarına çəkildilər
Nəğmələrlə açmaqçün səhəri.
Ulduzlar nizamlı, nizamsız
Səpildilər göy üzünə.
Ulduzlar
öz məhəbbətlərini yazdılar
göyün sinəsinə.
Ay bu məhəbbəti
işıq selinə qərq etdi halə-halə.
Ay bu məhəbbəti
İşıq selində yaşadacaq belə
Ayın şüası altda
rəngdən-rəngə çaldı dəniz
Dalğasıyla, ləpəsiylə.
Ləpələr sahil qumlarına sığal çəkdi
bir uşaq həvəsiylə.
Bu da bir məhəbbət idi,
suların sahil qumlarına məhəbbəti.
Bu da bir ülfət idi,
sularını sahil qumları ilə
Pıçıltılı,
nəhayətsiz ülfəti...
Meh əsdi,
söyüdlərin saçları darandı

aram-aram,
asta-asta.
Meh əsdi,
elə bil söyüdlərçün
məhəbbət mahnısı oxudu.
bu axşam
asta-asta...
Körpə bənövşələr
yumdular körpə gözlərini
sübhədək.
Bulaqlar saxladılar söhbətlərini,
sözlərini sübhədək.
Torpağa həzin bir sükut çökdü,
dincəlsin deyə.
Fəqət torpağın böyük qəlbi
yenə başladı döyünməyə,
döyünməyə...
Hər vurğu sanki laylasıydı
çöllərin, ormanların.
Hər vurğu yaşamaq haqqıydı
torpağa bağlı insanların.
Təbiət bürünsə də
həzin bir sükuta,
Yenə qəlbimdə odlu bir məhəbbət
gözlərimdən qovub yuxunu,
dinləyirdim ana torpağın
ürək döyüntüsünü.
Dinləyirdim
illərdən keçib gələn,
sabaha körpü olan
hikmət dolu səsini,
hikmət dolu sözünü.
Dinləyirdim
ana torpağın
Ürək döyüntüsünü...
Ürək döyüntüsünü.

1976

ABŞERON BAĞLARINDA

Şirin xatirələrim təzədən dilə gəldi,
Çiçəklər ləçək-ləçək nəğmələrimdə güldü.
Yarpaqların üstünə səhər şehi töküldü
Abşeron bağlarında.

Çinar, söyüd, qələmə, qovaq cərgə-cərgədir,
Quşlar budaqlar üstə nəğmə deyir, rəqs edir.
Hər ağac elə bil ki, bir yaşıl düşərgədir
Abşeron bağlarında.

Əncir yarpaqlarını açar, bizə gəl deyər,
Gəl, isti qumlar üstə bir uzan, dincəl deyər.
Əncirin hər dənəsi min-min məlhəmə dəyər
Abşeron bağlarında.

Xəzri də bir nəğmədir, gilavar da bir nəğmə,
Oxuyar bu nəğməni Xəzər də ləpə-ləpə.
Qonağın yollarında külək qızıl qum səpər
Abşeron bağlarında.

Meynələr qumlar üstə yatarlar şirin-şirin,
Titrədir yarpaqları küləklər sərin-sərin.
Bir şəfa qaynağıdır hər qarışın bu yerin
Abşeron bağlarında.

Yayar neftin ətrini əsən meh sola, sağa,
Günəş oyadar eli dənizdən qalxa-qalxa.
Görəndə bu lövhəni ürəyim dönər dağa
Abşeron bağlarında.

Uzaqdan buruqların sırası gülər üzə,
İşıq seli, nur seli tökülər qəlbimizə.
Göylər açar köksünü təzə nəğməyə, sözə
Abşeron bağlarında.

Bir şeirdi o çinar, o körpə zərif ot da,
O zümrüd səmadakı bəyaz, pəmbə bulud da.
Bir şeirdir haray da, bir şeirdir sükut da
Abşeron bağlarında.

Gözəldir göy suların o zərif ağ yelkəni,
Gözəldir dalğalarda süzüb gedən o gəmi.
Gözəldir şirin-şirin xəyal aparsın məni
Abşeron bağlarında.
Abşeron bağlarında...

1973

QIZLAR GƏLİN KÖÇÜRLƏR

Qızlar bir-bir uçurlar,
Tələsin, oğlanlarım.
Qızlar gəlin köçürlər,
Tələsin, oğlanlarım.

Gedim "gəlingörmə"yə,
Arxayınlıq verməyə.
Məni sevindirməyə
Tələsin, oğlanlarım.

Tələsirəm yamanca,
Oynayım bir doyunca.
Tutmuşam sizə xonça,
Tələsin, oğlanlarım.

Anamız təkdir deyə,
Qəlbi kövrəkdir deyə.
Məni nənə etməyə
Tələsin, oğlanlarım.

Siz də bir çiçək dərin,
Evimizə gətirin.

Ömr edək şirin-şirin,
Tələsin, oğlanlarım.

Çıraqlar qoşa yansın,
Verib baş-başa, yansın.
Evmiz nura boyansın,
Tələsin, oğlanlarım.

Durmayın belə gendə,
Ötür ömür də, gün də.
Qaynana olum mən də,
Tələsin, oğlanlarım.

Gəlini tez gətirin,
Şadlanaq biz, gətirin.
Qızım yox, qız gətirin,
Tələsin, oğlanlarım.

Çağıraq dost, tanışı,
Toy edək yaxşı-yaxşı.
"Ətəkdən tökün daşı"
Tələsin, oğlanlarım.

Sevgi birdi, yüz olmaz,
Ürək sevgisiz olmaz
Sevən qəlbə söz olmaz
Tələsin, oğlanlarım,
Tələsin, oğlanlarım...

1978

DESƏM DÜNYA QƏDƏR...

Desəm dünya qədər sevirəm səni, inanma,
Desəm səma qədər sevirəm səni, inanma.
Desəm sellər qədər sevirəm səni, inanma
Desəm güllər qədər sevirəm səni, inanma.

Bəzən dil yanılar, dil çaşa bilər,
Ürəkdən sorğusuz danışa bilər.
Gəlməz nə hesaba, nə saya sevgim,
Sığışmaz bu geniş dünyaya sevgim.
Dünyaya sığmayan bu sevgim ki, var
Mənim ürəyimdə yaşayar, qalar.
Ürəyimdə çatar əbədiyyətə,
İnan bu sevgiyə, bu məhəbbətə...

1976

APAR MƏNİ

Bir ömürəm, yazım sənsən,
Bir nəğməyəm, sazım sənsən,
Bir ürəyim, arzum sənsən,
Hara getsən apar məni.

Bir çiçəyim, şehim sənsən,
Bir söhbətəm, neyim sənsən.
Bir budağam, mehim sənsən,
Hara getsən apar məni.

Bir laylayam, dünya sənsən,
Bir cüt gözəm, röyam sənsən.
Bir sevgiyəm, sevdam sənsən,
Hara getsən apar məni.

Bir meşəyəm, dağım sənsən,
Bir dağam, növrağım sənsən.
Bir güləm, budağım sənsən,
Hara getsən apar məni.

Bir bağçayam, barım sənsən,
Bir zirvəyəm, qarım sənsən.
Bir sinəyəm, tarım sənsən,
Hara getsən apar məni.

Bir ocağam, odum sənsən,
Bir ünvanam, adım sənsən
Bir quşam, qanadım sənsən
Hara getsən apar məni.

Geniş göylər quşa qalsın,
Ayrılıq dağ-daşa qalsın.
İzlərimiz qoşa qalsın.
Hara getsən apar məni.
Apar məni...

1976

SƏNƏ GÖZÜM DEMƏRƏM

Sənə gözüm demərəm,
Gözüm tovdan düşəcək.
Sənə ömrüm demərəm,
Ömür-gün ötüşəcək.
Sənə ürək demərəm,
Bir gün yorular o da.
Sənə qanad demərəm.
Birdən qırılar o da.
Sən nə adi bir nağıl,
Sən mənim dağılmayan
Bir məhəbbət dünyamsan.

1976

SÖYLƏ, BU SƏADƏT DEYİLMİ...

Könlüm darıxanda çatırsan dada,
Az qala özünü atırsan oda.
Qoymursan qərq olum fırtınalarda,
Söylə, bu səadət deyilmi, gülüm?!

Yoxuşlu yolları qoşa qalxırıq,
Dönürük qanadlı quşa, qalxırıq.
Nə ürək təngiyir, nə darıxırıq,
Söylə, bu səadət deyilmi, gülüm?!

İçirik yarpızlı bulaqlardan biz,
Bir sərinlik tapır təşnə qəlbimiz.
Torpağa salırıq yenə təzə iz,
Söylə, bu səadət deyilmi, gülüm?!

Bir el məclisində əzizlənirdik,
Biz də danışırıq, biz də dinirik.
Təpədən-dırnağa şerə dönürük,
Söylə, bu səadət deyilmi, gülüm?!

Bir dost gəlişindən ev işıqlanır,
Sanki otaq boyu qəndillər yanır.
Həsrət gözümüzə bir sevinc qonur,
Söylə, bu səadət deyilmi, gülüm?!

Bəzən ötən günü yada salırıq,
Buludtək gah dolur, gah boşalırıq.
Şirin xəyallarla tək də qalırıq,
Söylə, bu səadət deyilmi, gülüm?!

Ünvanımız da bir, arzumuz da bir,
Ocağımız da bir, közümüz də bir.
Payızımız da bir, yazımız da bir,
Söylə, bu səadət deyilmi, gülüm?!

Ümidsiz olmadıq bu yer üzündə,
Bizdə inam da var, bizdə dözüm də
Ümiddir yelkəni ömrümüzün də,
Söylə, bu səadət deyilmi, gülüm?!

Gedirik, yenə də yollardayıq biz,
Ürəyin barıdır hər doğulan söz.

Vətən torpağıdır ilham çeşməmiz,
Söylə, bu səadət deyilmi, gülüm?!

Bir el məclisində əzizlənirik,
Biz də danışırıq, biz də dinirik.
Təpədən-dırnağa şerə dönürük,
Söylə, bu səadət deyilmi, gülüm?!

1979

SINA MƏNİ

Hamar deyil ömrün yolu bilirəm,
Bu yollarda sına məni, sına sən.
Hara getsən, harda olsan gələrəm,
Bu yollarda sına məni, sına sən.

Səfər üstə haçan olsan, darıxma,
Köç çatıb, köç açan olsan, darıxma.
Yoxuşlardan keçən olsan, darıxma,
Bu yollarda sına məni, sına sən.

Başın üstə tufan qopsa, yel əssə,
Bu könlümlə yaşa nəfəs-nəfəsə.
Zaman səni qocaltmağa tələssə,
Bu yollarda sına məni, sına sən.

Təşnə olsan, çeşmə ollam sənincin,
Çinar olub, kölgə sallam sənincin.
Dağlarda tonqaltək qallam sənincin.
Bu yollarda sına məni, sına sən.

Zəmi-zəmi dənə dolan sünbüləm,
Mən ümmanam. Nə kəhrizəm, nə göləm.
Sevda dolu, sevgi dolu könüləm,
Bu yollarda sına məni, sına sən.

Nəğmə desən, nəğmələnim bir anda,
Dəniz kimi ləpələnim bir anda.
Saçlarına səpələnim bir anda,
Bu yollarda sına məni, sına sən.

Vida demə sən ömrünün yazına,
İnanmıram mən tale, bəxt yazana.
Qovuşmaqçün istəyinə, arzuna
Bu yollarda sına məni, sına sən.

Ümidlərin üşüsə od olaram,
Fikrə dalsan, dönüb sükut olaram.
Yağış desən, dolmuş bulud olaram,
Bu yollarda sına məni, sına sən.

Qəribləşən günlərinə yoldaşam,
Könlündəki nisgillərə sirdaşam.
Qadın deyil, mən sənin çin qardaşam.
Bu yollarda sına məni, sına sən.

1982

PAYIZ

Yaşıl yarpaqlara düşdü qızıl xal,
Çöllərə, düzlərə həzinlik gəldi.
Göy üzü bir anda oldu halbahal,
Dərələr kövrəldi, düzlər kövrəldi.

Yenə tənhalaşdı o buz bulaqlar,
Yenə də soyudu ocaq daşları.
Yenə də dumana büründü dağlar,
Əyləmək olmadı gedən quşları.

Əsso də payızın sərin küləyi,
Yenə ülfətdəyəm təbiətlə mən.

Dolub boşaldıqca şair ürəyi,
Ayrıla bilmirəm bu aləmimdən.

Mavi sular üstə üzən yarpaqlar
Qızıl qayıqları andırır mənə.
Fikrimə yaddaşlar yazan yarpaqlar.
Fikrimi ardınca aparır yenə.

Düşüb xəyalımın kövrək izinə
Könlüm bu aləmdən ayrılma deyir.
Buludlar doyduqca göyün üzünə
Saçıma, üzümə yağış ələyir.

Yağışı, küləyi salmayır saya
Bağlar öz barından sovqat bağlayır.
Küləklər elə bil bütün dünyaya
Bu qızıl payızın ətrini yayır...

Bir payız yağışı yağdıqca, yağır,
Payızı pişvaza çıxıb yol, yoxuş.
Ürəyimə təzə nəğmələr axır,
Saçıma, üzümə yağdıqca yağış...

1983

* * *

Ayrılıq əlindən sözlüyəm yenə,
Könlüm haray eylər, ay ellər, ellər.
Üzümü tutmuşam Araz səmtinə,
Dolubdur lal göylər, ay ellər, ellər.

Bir yanım hicrandır, bir yanım vüsal,
Bir yanım sevincdir, bir yanım məlal.
Məni yenə aldı, apardı xəyal,
Hanı o xoş illər, ay ellər, ellər.

Düşdü tufanlara baharım mənim,
Qaldı yad əllərdə diyarım mənim.
Yoxdur daha səbrim, qərarım mənim,
Dərdimi el bilər, ay ellər, ellər.

Sinəmdə nə qədər gör nisgilim var,
Hardasan, ay bahar, bahar, ay bahar.
Mənim gülüşümü oğurladılar
Coşqun çaylar, sellər, ay ellər, ellər.

Dar gündə köməkdir bacıya qardaş,
Gülgün bu ellərdən gen düşməsin kaş.
Elə ki, üzümdə gilələnər yaş
Göz yaşımı silər, ay ellər, ellər.
Dərdimi el bilər, ay ellər, ellər.

1969

İLLƏR YAMAN TƏLƏSDİ

Saçlarıma ağ cığırlar salmağa,
Günlər, aylar, illər yaman tələsdi.
Gəncliyimi əllərimdən almağa
Günlər, aylar, illər yaman tələsdi.

Gen dərələr əks edərdi səsimi,
Dağdan-dağa göndərərdi səsimi.
Soldurmaqçün sulardakı əksimi
Günlər, aylar, illər yaman tələsdi.

Qayalara nəqş edərdim adımı,
Məni mənsiz o qayalar andımı?
Söndürməkçün inadımı, odumu
Günlər, aylar, illər yaman tələsdi.

Ömrün yaşıl dünyasından uzağam,
Yarpağına xallar düşən budağam.

Mən deməzdim bir gedəri qonağam,
Günlər, aylar, illər yaman tələsdi.

Anam vardı laylaları bal dadan,
Qoruyardı məni dərddən, qadadan.
Ayırmaqçün o analı dünyamdan
Günlər, aylar, illər yaman tələsdi.

Azalıbdır ürəyimin dözümü,
Qınayıram bəzən özüm-özümü.
Öz tovundan salmaq üçün gözümü
Günlər, aylar, illər yaman tələsdi.

Dağ yolları, mən hardayam, siz harda,
Odum harda, külüm harda, köz harda.
Sınamaqçün məni bu sərt yollarda
Günlər, aylar, illər yaman tələsdi.

Heç gəlməzdi xəyalıma, ağlıma,
Zaman necə naxış salar alnıma.
Bir yanmadı, kövrəlmədi halıma
Günlər, aylar, illər yaman tələsdi.

El-obama qovuşsaydım nə dərdim,
Bir canımı yüz yol qurban verərdim.
Heç bilmədi mən nə əkdim, nə dərdim
Günlər, aylar, illər yaman tələsdi.

1983

* * *

Sinəmdə min sözlü bir kamanım var,
Əl vursan danışar ay şirin-şirin.
Hər teldə tükənməz, bitməz arzular
Hey coşar, hey daşar, ay şirin-şirin.

Hər teldə sevincim, kədərim mənim,
Təbrizim, Mərəndim, Əhərim mənim.

Neçə doğma kəndim, şəhərim mənim
Ürəyimdə yaşar, ay şirin-şirin.

Hərdən yaz yağışı üzümdən axar,
Xəyalım vüsaldan bir qanad taxar.
Gözlərim ümidlə yollara baxar,
Dilim nəğmə qoşar, ay şirin-şirin.

Durna qatarında görünər nəğməm,
Göydə şəfəqlərə bürünər nəğməm.
Nə susar, nə də ki, sürünər nəğməm
Qarlı dağlar aşar, ay şirin-şirin.

Mənim də nəğməmdən ərməğanım var,
Sözlərdən bir isti aşiyanım var.
Sinəmdə min sözlü bir kamanım var.
Əl vursan danışar, ay şirin-şirin,
Hey coşar, hey daşar ay şirin-şirin...

1969

UŞAQLIQ DA HƏYATDIR...

Ömür var, qismətinə
Əzəldən bahar düşüb.
Ömür var, günlərinə
Yoxuşlu yollar düşüb.
Uşaqlıq da bir ömür,
Uşaqlıq da həyatdır.
Qəm dolu, sevinc dolu
Nəğmədir, xatiratdır...
Kiminin uşaqlığı
Sıldırım qayalarda,
Aranda, dağda qaldı.
Kiminin uşaqlığı

İlişib yarpızlara
O buz bulaqda qaldı.
Kiminin uşaqlığı
Sərin, göy meşələrdə
Ocaq başında qaldı.
Kiminin uşaqlığı
Göz yaşlarında deyil,
Yaz yağışında qaldı.
Kiminin uşaqlığı
Ərköyün dalğaların
Nəğmə səsində qaldı.
Ağ göyərçin qanadlı
Ləpə səsində qaldı.
Kiminin uşaqlığı
Əlçatmaz ağacların
Yaşıllığında qaldı.
Gecə tonqal başında,
Ay işığında qaldı.
Kiminin uşaqlığı
Vaxtsız sınan, qırılan
Həzin laylada qaldı.
Kiminin uşaqlığı
Rəngbərəg daşlar kimi
Töküldü, çayda qaldı...
Kiminin uşaqlığı
Dəcəl kəpənəklərlə,
Güllər içində qaldı.
Kiminin uşaqlığı
Dağa, yaylağa qalxan
Bir el köçündə qaldı...
Mənim uşaqlığım
Tələtümlərdə keçdi,
Boranda, qarda qaldı.
Köksü həsrət yazılı
Dilsiz yollarda qaldı,
Dilsiz yollarda qaldı...

1972

YADIMA XƏZƏR DÜŞÜR

Nə zaman ki, saçımı darayıram, hörürəm
Yadıma Xəzər düşür, yadıma sən düşürsən.
Nə zaman yarpaqları pıçıldaşan görürəm
Yadıma Xəzər düşür, yadıma sən düşürsən.

Elə ki, göylər qızı yuxusundan oyanır,
Səmanın ətəkləri qızıl rəngə boyanır.
Bir ani ayrılıqdan sinəm od tutub yanır,
Yadıma Xəzər düşür, yadıma sən düşürsən.

Karvan-karvan buludlar ağarır ləpələrtək.
Onlar yəqin bir azdan uzaqlara gedəcək...
Qaş qaralır, səmada ulduzlar yanır tək-tək,
Yadıma Xəzər düşür, yadıma sən düşürsən.

Uzaqdan pərdə-pərdə mahnı səsi yüksəlir,
Könlümün aynasından kədəri, qəmi silir.
Şirin xatirələrim təzədən dilə gəlir;
Yadıma Xəzər düşür, yadıma sən düşürsən.

Bakı bu görkəmiylə nəğməyə, sözə dönür,
Yer nura qərq olduqca göydə ulduzlar sönür.
Şəhərin sinəsində sanki dəniz döyünür,
Yadıma Xəzər düşür, yadıma sən düşürsən.

Fikrim qanadlanıbdır bir şeir həsrətiylə,
Ürəyim çox yanıbdır bir şeir həsrətiylə.
Bir insan ülfətiylə, bir dəniz şəfqətiylə
Yadıma Xəzər düşür, yadıma sən düşürsən.

Xəzər duzlu, sən duzlu, ikiniz də çağlayan,
İkiniz də sevgini daim əziz saxlayan.
İstər uzaqda olum, istər yaxında inan
Yadıma Xəzər düşür, yadıma sən düşürsən.

1964

QUŞLARA DAŞ ATMAYIN

Quşlara daş atmayın,
Quşlar, ürkər, dağılar.
Nağıllı nəğmələri
Birdən yarıda qalar.

Quşlara daş atmayın,
Qoy qonsunlar ağaca.
Könül mahnılarını
Oxusunlar doyunca.

Quşlara daş atmayın,
Qırılar qanadları.
Bir cüt qanadlardadır
Onların həyatları.

Quşlara daş atmayın,
Balası var quşun da.
Anasız balaları
Zar-zar ağlar quşun da.

Quşlara daş atmayın,
Belə zarafat olmaz.
Zarafat dağıdanı
Bəzən top da dağıtmaz.

Quşlara daş atmayın,
Quş dünyası ayrıdır.
Quşlar çiçəkli yazın
Gözəl bəstəkarıdır.

Quşlara daş atmayın,
Güllərin gözü dolar.
Quşlara daş atmayın
Yuvalar quşsuz qalar.

Quşlara daş atmayın,
Nəğmələnsin bağ-bağça.
Sinəmi nişan alın
Quşlara daş atınca.

1976

YAZILI NAĞILLAR

Yaşıl yarpaqlara xal düşdü yenə,
Yaşıl yarpaqların növrağı getdi.
Yarpaqlar bir nağıl danışdı mənə,
O nağılı əsən küləklər ötdü.

Eşitdi qayalar, eşitdi dağlar,
Payızın qızılı nağıllarını.
Şərbətə döndərdi bağçalar, bağlar
Torpağa yazılı nağıllarını.

Nizamlı, nizamsız düşsə də ancaq
Yerdə bir ahənglə dindi yarpaqlar.
Sinədəftərini bir-bir açaraq
Ömründən, günündən dedi yarpaqlar.

Elə bir ömür ki, əmib kökünü
Budaqlarda yaşıl ələ döndülər.
İlıq bahar günü, isti yay günü
Gölənə, gedənə nəğmə dedilər.

Elə bir ömür ki, başsız küləklər
Onun vüqarını poza bilmədi.
Elə bir ömür ki, çaxan şimşəklər
Ona ölüm hökmü yaza bilmədi.

Elə bir ömür ki, bu xəzan çağı
Onunçün ötəri bir haldı ancaq.

Yaz mehi öpəndə daşı, torpağı
Yenə budaqlarda sıralanacaq.

Hərə bir cür yozdu bu ömrü, günü,
Adamlar özü də başqa-başqadır.
Adam var bir dağın böyüklüyünü
Görsə də, söylədi təpə yaxşıdır.

Dərk edə bilmədi o əzəməti,
Dağın zirvəsinə qalxa bilmədi.
O meyar tutmadı əsl qiyməti,
Məncə elə təpə yaxşıdır, dedi.

Fəqət qiymətində arif olan da
Qəlbini meyara döndərən də var.
Ədalət yolunda, haqqın yolunda
Sabitqədəm olmuş əsl insanlar!

Zaman da hökmünü dəyişməz olub,
Çaya, çay deyibdir, dənizə, dəniz.
Neçə yol yer üzü boşalıb, dolub,
İllər də ötməyib səssiz, səmirsiz.

Dağ öz vüqarında qalıb, qalacaq,
Təpə, təpə kimi görünəcəkdir.
Hər bahar bir təzə doğum olacaq,
Budaqlar yaşıla bürünəcəkdir.

Hərə bir cür baxır bu ömrə, günə,
Mənimsə qəlbimdə başqadır aləm.
Həyatın, insanın ölməzliyinə
İnanıb həmişə nəğmə demişəm.

1978

NƏ YAXŞI Kİ...

Mən dənizi görəndə
Gözlərin düşür yada,
Mavi, qaynar gözlərin.
Axşam ulduz yerinə
Elə bil göy sularda
Yanar, yanar, gözlərin...

Mən dənizi görəndə
Səsinin ahənginə
Dalıram bir də, bir də.
Vurulub elə bil ki,
Saçlarının rənginə
Oxuyur ləpələr də...

Mən dənizi görəndə
Söz dolu ürəyinin.
Vurğusunu duyuram.
Mən dənizi görəndə
Dəniztək şirin-şirin
Nəğmələr oxuyuram.

Mən dənizi görəndə
Dilə gəlir hər damla,
Səndən söz açır ancaq.
Dəniz bir məhəbbətlə,
Dəniz sonsuz ilhamla
Səndən söz açır ancaq...
Nə yaxşı, nə yaxşı ki,
Sadiqik andımıza.
Pozulmamış əhdimiz.
Bizimçün qumlar üstə
Nəğmələr yaza-yaza
Ötür, ötür göy dəniz...

Nə yaxşı, nə yaxşı ki,
Məhəbbət var, sevgi var.

Nə yaxşı ki, dənizin
Bir mahnısı da bizik.
Keçsə də ömrümüzdən
Günlər, həftələr, aylar
Məhəbbətdə biz yenə
Bir dalğalı dənizik,
Bir dalğalı dənizik...

1970

SUSA BİLMİRƏM

Göydə qövsi-qüzeh naxışlananda,
Otlar şeh altında par-par yananda,
Quşlar budaq-budaq uçub qonanda,
Mən susa bilmirəm, susa bilmirəm.

Dərələr aşağı axanda sellər,
Arandan dağlara qalxanda ellər,
Çöllərdə ulduztək yananda güllər
Mən susa bilmirəm, susa bilmirəm.

Xallı kəpənəklər uçanda lək-lək,
Yazın xoş ətrini yayanda külək,
Bir nəğmə eşqiylə coşanda ürək
Mən susa bilmirəm, susa bilmirəm.

Körpəcə ağaclar pöhrələnəndə,
Durnalar vətənə sarı dönəndə,
Hardasa, hardasa bir ney dinəndə
Mən susa bilmirəm, susa bilmirəm.

Girəndə yol-yoxuş hərdən dumana,
Bənövşə boynunu əyəndə yana,
Bu pərişan halı yaraşmır ona,
Mən susa bilmirəm, susa bilmirəm.

Mən bilirəm nədir sevinc də, qəm də,
Dünya ağlar, gülər sanki sinəmdə.
Gah zildə ötürəm, gah da ki, bəmdə,
Mən susa bilmirəm, susa bilmirəm.

Hər daşın, qayanın öz mənası var,
Sözün könül adlı bir dünyası var.
Ömrün payızı var, ömrün yazı var...
Mən susa bilmirəm, susa bilmirəm.

Nemətlə doludur torpağın qoynu,
Şəfqətlə doludur torpağın qoynu.
Gözəldir təbiət, seyr edib onu
Mən susa bilmirəm, susa bilmirəm.

Bir quş timsallıdır, ötər nəğmələr,
İllərdən-illərə gedər nəğmələr.
Dindikcə könlümdə bu tər nəğmələr
Mən susa bilmirəm, susa bilmirəm.

1976

XƏZƏRDƏ

Bir körpə uşağam, beşiyim sular,
Saçlarım gümüşə batar Xəzərdə.
Sinəmdə nə qədər şirin duyğular
Coşar, dalğalanar, artar Xəzərdə.

Sular dalğalanar, sular qabarar,
Məni fikirlərim çəkər, aparar.
Hər kiçik damlada min hekayət var
Nə qədər incilər yatar Xəzərdə.

Hərdən bir dağ kimi qalxar dalğalar,
Elə bil döyüşə çıxar dalğalar.
Ram olcaq, könlümə axar dalğalar,
Nəğməmə şirinlik qatar Xəzərdə.

Qırar cilovunu Xəzri də hərdən,
Qızılı qum yağar sulara dən-dən.
Ana dalğaların ətəklərindən
Ləpələr uşaqtək tutar Xəzərdə...

Ləpələr nəğməli, ləpələr kövrək,
Nəğmələr qanadlı, nəğmələr kövrək.
İstəsəm az qala qanadlı quştək
Əllərim üfüqə çatar Xəzərdə...

1971

BAHAR LÖVHƏLƏRİ

Yenə dağlar dumanlardan üzə çıxır,
Çəmənlərdə yaşıl otlar dizə çıxır.
Bulaq üstə yarpız hələ təzə çıxır,
Yollara iz sala-sala bahar gəlir,
Qanadlanıb durnalarla bahar gəlir.

Zümrüd göyə kəmər çəkir qövsi-qüzeh,
Budaqlara cərgə-cərgə düzülür şeh.
Buludları sağa-sola dağıdır meh,
Yollara iz sala-sala bahar gəlir,
Qanadlanıb durnalarla bahar gəlir.

Baş götürüb dərələ sellər axır,
Yer oyanır yuxusundan ağır-ağır,
Boz torpağın sinəsindən buxar qalxır,
Yollara iz sala-sala bahar gəlir,
Qanadlanıb durnalarla bahar gəlir.

Quzeylərdə qar əriyir damcı-damcı,
Güneylərdə güllər açır göy, narıncı...
Gurladıqca şimşəklərin sərt qırmancı,
Yollara iz sala-sala bahar gəlir,
Qanadlanıb durnalarla bahar gəlir.

Çəmən yaşıl süfrə açır məhəbbətlə,
Quşlar ötür, nəğmə deyir hərarətlə.
Bir dünyalıq nəvazişlə, səxavətlə,
Yollara iz sala-sala bahar gəlir,
Qanadlanıb durnalarla bahar gəlir.

Köhlən kimi şahə qalxır hərdən külək,
Hərdən hava sakit olur bir quzutək.
Kəpənəklər uçuşurlar ürkək-ürkək,
Yollara iz sala-sala bahar gəlir,
Qanadlanıb durnalarla bahar gəlir.

Boşqablarda göy səməni cərgə-cərgə,
Axşam olur, dağlar düşür neçə rəngə.
Qapılara şirni-noğul tökə-tökə,
Yollara iz sala-sala bahar gəlir,
Qanadlanıb durnalarla bahar gəlir.

Novruzgülü qar altından çıxır üzə,
Şəfəqlərdən bir don geyir təzə-təzə,
Sanki ulduz səpilmişdir çölə, düzə,
Yollara iz sala-sala bahar gəlir,
Qanadlanıb durnalarla bahar gəlir.

Lalə şehlə doldurmuşdur qızıl camı,
Deyir, şadlıq məclisimə gəlsin hamı.
Şərə sığmır təbiətin ehtişamı,
Yollara iz sala-sala bahar gəlir,
Qanadlanıb durnalarla bahar gəlir.

1967

SƏNƏT SEHRLİDİR

Sonsuz bir nəğməsən, sən zaman-zaman
Gah bəmdə ötürsən, gah zildə, dəniz.
Səni dinləyirəm, qəlbim nigaran
Durmuşam bayaqdan sahildə, dəniz.

Səsindəki ahəng, o titrəyişlər
Şirin bir xəyaltək aparmış məni.
Sənət sehrlidir, yaxşı demişlər,
Nəğmən sahilimdən qoparmış məni.

Baş alıb getmişəm mən ümman-ümman,
Dalğalar olubdur yelkənim mənim.
Oxu, o füsunkar səsinə qurban,
Yadıma düşübdür vətənim mənim.

Oxu, ləpələri çal ud yerinə,
Hər simdə gah ağla, gah gül, ey dəniz!
Bürünüb səhərin şəfəqlərinə
Kövrəlmiş sinəmə tökül, ey dəniz.

Oxu Qara dəniz, qayna, köpür, sən,
Susma, qoy xəyalım köç etsin mənim.
Məni nəğmələrlə saxla, ötür sən,
Yadıma düşübdür vətənim mənim.

1968

TƏNHALIQ

Yenə yağış yağdı, ildırım çaxdı,
Coşdu, dalğa-dalğa çağladı dəniz.
Sahili boş gördü, elə darıxdı
Tənhalıq dərdindən ağladı dəniz.

Tutuldu səmatək, dəyişdi rəngi,
Bir anda dənizin saçı ağardı.
Ləpələr əl açıb bir körpə təki
Elə bil arxadan bizi çağırdı.

Səslər qayalara dəydi, töküldü,
Dəniz hönkür-hönkür ağladı inan.
Qulağıma sınıq bir səda gəldi:
Məni tənha qoyub getmə, ey insan.

1968

PAYIZ LÖVHƏSİ

Fəsillərin
payızı gəldi yenə.
Xəzan yarpaqlar
sarı simdə
mahnılar dedilər mənə.
Hər yarpaq
varağa bənzədi;
sevinc yazılı,
kədər yazılı.
Dadlı xatirələr yazılı.
Budaqlar elə bil
Dünənki budaqlar deyil.
Qızılı həmayillərini,
sırğalarını,
bilərziklərini
soyundular,
kövrək-kövrək,
aram-aram.
Payız yağışlarında
çimdilər,
yuyundular,
kövrək-kövrək,
aram-aram.
yerdə qızıl yarpaqlardan
sanki bir tonqal yandı,
şəfəqi ucaldı göyə.
Elə bil yarpaqlar atəşə döndülər,
Ağaclar üşüməsinlər deyə...

1968

BAHARIN SORAĞINDA...

Yamanca tələsir günlərim mənim,
Mənsə yoxuşları çətin qalxıram.
Ey tale yelkənim, ümid yelkənim,
Yenə də sənincin mən darıxıram.

Gec-tez yoxuşları qalxaram yəqin,
Yenə də çıxaram sınaqlardan mən.
Fəqət, səni görmək çətindir, çətin,
Günlər yarpaq-yarpaq düşür ömürdən.

Günlər aman vermir, günlərə nə var,
Sənsiz qar ələdi zaman başıma.
Səndən bu həsrətin yaşın sorsalar
Torpağı danışdır, özün danışma.

Qoy torpaq danışsın, sakit dəryanın
Coşub, daşmağı da çox yaman olur.
Vətəndən aralı qalan insanın
Ürəyi həmişə nigaran olur.

Dərdliyəm, dönmüşəm bir sarı simə,
Vətənə həsrətəm, sənə həsrətəm.
Çarə gəzsələr də bu həsrətimə
Mən yenə həsrətəm, yenə həsrətəm...

Gec-tez açılacaq müşküllər bir-bir,
Heyif ki, tələsir bu ömür dünyam.
Dövrəmdə payızın yelləri əsir,
Mən isə baharın sorağındayam...

1982

DƏNİZƏ PUL ATIRLAR

Gedirəm, razıyam məhəbbətindən,
Dosta hörmətindən, səxavətindən.
Hələ, doymamışam hekayətindən,
Qəlbi sözlə dolu, ay Qara dəniz.

Sən hər gün günəşlə birgə oyandın,
Şəfəqdən qızılı rəngə boyandın.
Qara saçlarımda zər kimi yandın,
Məhəbbəti odlu, ay Qara dəniz.

Sinənə baş qoydum, uyudum bir an,
Ayrıla bilmədim mahnılarından.
Oxu, o füsunkar səsinə qurban,
Nəğməsi uğurlu, ay Qara dəniz.

Ulduzlar göylərdə alışdı tək-tək,
Hər şey gözəl olur duyanda ürək.
Mənim körpəm kimi, axşam düşəntək
Olursan yuxulu, ay Qara dəniz.

Hicran qorxutmayır bizi bu yerdə,
Nə gözəl adət var bu dost ellərdə.
Suya pul atırıq görüşək bir də,
Qucağı ağ pullu, ay Qara dəniz.
Nəğməsi uğurlu ay Qara dəniz.

1968

SARALMIŞ YARPAQLAR

Əsdi payız küləyi,
Nə dincəldi, nə yatdı.
Saralmış yarpaqları
Sağa-sola dağıtdı.
Xəzəlləri quş kimi
Bəzən alıb apardı.
Bağlara, bağçalara
Haray salıb apardı.
Boz gövdələr buz kimi,
Budaqlar yarpaqsızdı.
Ağaclar qulağıma
Pıçıldadı: payızdı.
Saraldı torpaq üstə
Xalı salmış göy otlar.
Haldan-hala düşdülər
Göydə yorğun buludlar.
Küləyin bu halına
Yaman qəzəbləndilər.

Ah çəkib, gilə-gilə
Torpaq üstə endilər.
Bu munis qəribliyi
Bağlar yenə saxladı.
Hər ağac, körpəsindən
Ayrılan analartək
Dizini qucaqladı...
Kim ayrılır söyləyin
Öz ömrünün barından?
Ayrılmaq istəmirdi
Ağac yarpaqlarından.
Bəlkə elə bununçün
Küləyin qabağında
Əyilib titrəyirdi.
Saralmış yarpağı da
Saxlamaq istəyirdi.
Bu an çılpaq ağacda
Bir yarpaq qalmışdı tək.
Küləyin təmasından
Titrəyib, əyilərək,
Budaqları tərk edib
Ayrılmaq istəyirdi.
Başqa yarpaqlar kimi
Qırılmaq istəyirdi.
İstəyirdi qoşulsun
Xəzəllər yığınına.
Tənhalıq hər bir dərddən
Ağır gəlirdi ona.
Dili olsaydı əgər
Çığırardı: əs, külək,
Amandır tələs, külək!
Çatdır həmyaşlarıma,
Sıxdı bu bağlar məni.
Neçə ağır ayaqlar
Çıxıb ağacın üstə,
Sanki ayaqlar məni.
Tənha yüksəkdə durmaq
Nə şöhrət, nə həyatdır.

Əs, ey külək, dayanma,
Məni dostlara çatdır.
O quru xəzəllərlə
Qarışım torpağa mən.
Torpağın qüdrətilə,
İnsanın şəfqətilə
Yaşıllanım təzədən,
Yaşıllanım təzədən...

1963

YAŞILLANDI BİÇƏNƏKLƏR

Baharın tər nəfəsində
Güllər xoş gəldi, xoş gəldi.
Coşub, daşmaq həvəsində
Sellər xoş gəldi, xoş gəldi.

Yaşıllandı biçənəklər,
Qanadlandı kəpənəklər.
Dalğalandıqca çiçəklər
Çöllər xoş gəldi, xoş gəldi.

Dağlar doğma, dağlar uca,
Köç elədi cavan, qoca...
Köç yığıb köç aça-aça
Ellər xoş gəldi, xoş gəldi...

Ayna kimi par-par yandı
Elə sandım sular yandı.
Şəfəqlərdən naxışlandı,
Göllər xoş gəldi, xoş gəldi...

Obalardan keçə-keçə,
Quşlar ötdü incə-incə,
Gün keçdikcə, ay keçdikcə
İllər xoş gəldi, xoş gəldi...

1972

GÖZƏLLİK

Daş-qaşlda axtarma gözəlliyi sən,
Gözəllik çəməndə, çiçəkdə olar.
İnsanın ömründə məşələ dönən
Bir halal zəhmətdə, əməkdə olar.

Gözəllik bir şirin kəlamda, sözdə,
Alışan ocaqda, qızaran közdə,
Gözəllik qaranquş nəfəsli yazda,
Gözəllik ən şirin diləkdə olar.

Gözəllik zirvəsi dumanlı dağda,
Sinəsi bəhərli, barlı torpaqda.
Gözəllik dənizdə, çayda, bulaqda
Nəğmətək səslənən ahəngdə olar.

Gözəllik deyilmi o daş, o kəsək,
Gözəllik deyilmi hər boya, hər rəng.
Gözəllik məhəbbət, sevgi rəmzitək
Güllərdən hörülmüş çələngdə olar.

Gözəllik sevginin, sevdanın ilki,
Hər yaşıl ağacın torpaqda kökü.
Gözəllik bu halal süfrəmizdəki
O suda, o duzda, çörəkdə olar.

Gözəllik nəğmədir, dinlə onu bir,
Gör nələr söyləyir bizə səma, yer.
Sevgi də ürəyin gözəlliyidir,
Sevgi sözdə deyil, ürəkdə olar.

1979

LALƏLƏRİN BAĞRI YANDI...

Yol üstündə gəlin söyüd boylandı,
Hörükləri qızıl zərə boyandı.
Sənsiz həsrət duyğularım oyandı,
Lalələrin bağrı yandı təzədən.

Kəlmə-kəlmə ürəyimi mən açdım,
Nə yanıldım, nə tutuldum, nə çaşdım.
Sevgimizin nağılını danışdım,
Qoca dağlar lal dayandı təzədən.

Xəyalımdı danışan da, dinən də,
Sevgimizdi xatirəyə dönən də.
Ürəyimi havalanan görəndə
Sal buzlar da sanki dondu təzədən.

Səma doldu, şimşək çaxdı, nə çaxdı,
Bulud-bulud gözlərimdən yaş axdı.
Körpə quşlar görünməyir nə vaxtdı,
Hara uçdu, hara qondu təzədən?

Ömrüm-günüm, gözüm üstə yerindi,
Ömrüm-günüm, yerin necə göründü.
Ömrüm-günüm, nələr çəkdim gör indi,
Qarsdı məni həsrət odu təzədən.

Unutmaram ilk andımı, əhdimi,
Tufanlara sinə gərdim dağ kimi.
Ürəyimin dilə gəldi hər simi,
Yada saldım o ilk andı təzədən.

Dağlar mənə arxa oldu yenə də,
Dağ vüqarı dağda qaldı yenə də.
Ürəyimə işıq doldu yenə də,
Sandım həsrət buzu sındı təzədən.

1978

NAZI ARTIR GÜLLƏRİN

Dağ başına duman gəlsə danışma,
Dağ başından bir gün duman düşər bil.
Ömrə-günə hicran gəlsə darıxma,
Bu hicranın yolu bizdən dönər, bil.

Göy üzünü göy buludlar alarsa,
Buludlarda çaxnaşmalar olarsa.
İldırımlar göyə lərzə salarsa,
İldırımlar çaxıb, axır sönər, bil.

Bahar gələr, nazı artar güllərin,
Yuxuları sona çatar güllərin.
Sinəsində şəbnəm yatar güllərin,
Susan könlüm nəğmələrlə dinər bil,
Ürək nəğmə dünyasına dönər, bil.

1981

QAYITDIN

Canım, gözüm, nə yaxşı ki, qayıtdın,
Nə yaxşı ki, bu yollara düşdü gün.
Bu ömrümə şəkər qatdın, bal qatdın,
Darıxmışdım nə zamandı sonunçün.

Pozulmuşdu rahatlığım, dincliyim,
Sinəm üstə elə bil qor dolmuşdu.
Sənsiz keçən günə, aya nə deyim,
Yuxularım pərən-pərən olmuşdu.

Nə yaxşı ki, yuxularım cəm oldu,
Gəldin, gözüm işıqlandı bir anda.
Həsrət qəmim duman kimi dağıldı,
Çətin olur göz yollarda qalanda.

Sevincimdən pay götürdü quşlar da,
Nəğmələri şirinləşdi bir az da.
Nəğmələndi qayalar da, daşlar da,
Sinəmdə söz aşdı, daşdı bir az da.

Nə yaxşı ki, səsin doldu evimə,
Nə yaxşı ki, ürəyimi ovutdun.
Həsrət qəmi üz verməsin heç kimə,
Nə yaxşı ki, nə yaxşı ki, qayıtdın...

1983

İNDİ

Dağıldı cəlalı üzü boz qışın,
Yazın taxta çıxan vaxtıdı indi.
O çölün, o düzün, yolun, yoxuşun
Köksünə gül taxan vaxtıdır indi.

O bahar diləkli novruzgülünün
Bahar gələcəkli novruzgülünün,
O ipək köynəkli novruzgülünün
Qar altından çıxan vaxtıdır indi.

Dolmuş buludların min hala düşən,
Nəğməli könlümün nəğmələr qoşan,
Sellərin, suların kükrəyib coşan,
Şimşəklərin çaxan vaxtıdır indi.

Bir an unutmayıb əhdi, ilqarı,
Yarıb qayaları, yarıb daşları,
Döndərib boynunu yollara sarı
Bənövşənin baxan vaxtıdır indi.

Könüldən söz deyib, söz bilənlərin,
Bir şirin kəlməni yüz bilənlərin,
Bulağa getməkçün qız-gəlinlərin
Tələsib, darıxan vaxtıdır indi.

Tarlaya, zəmiyə, bağçaya, bağa,
Başı qarlı dağa, dumanlı dağa,
Quşlar yuva quran xola, budağa
Yağışların yağan vaxtıdır indi.
Yazın taxta çıxan vaxtıdır indi.

1982

Poema

APARDI SELLƏR SARANI

Deyirlər ki, qədimlərdə
Arzu adlı bir el varmış.
O el Araz qırağında
Məskən salıb yaşayırmış.
Zəhmət çəkib, səhər-axşam
Yer şumlar, yer əkərmişlər.
Hər ağacın, hər budağın
Öz nazını çəkərmişlər.
Yaşıl-yaşıl, bağça-bağlar
Bir gözəllik dünyasıymış.
Deyirlər bu yerlər sanki
Bağça-bağça obasıymış.
Payız fəsli, məhsul vaxtı
Sevinərmiş cavan, qoca.
Bəhərlərdən pay gedərmiş,
Pay gələrmiş xonça-xonça.
Bu obanın torpaq eşqi
Gül açarmış bağça-bağça,
Göyərərmiş çəmən-çəmən.
Tarlalarda, zəmilərdə
Çalışarmış uşaq, böyük.
Hamı sanki bir ananın
Əziz, doğma övladıymış.
Burda hamı bir-birinin
Arxasıymış, qanadıymış.
Bir evdə toy qurulanda
Sevinərmiş buna hamı.
Bir evin toy təntənəsi
Olarmış bir el bayramı.
Dostun dosta sədaqəti
Bir and imiş pozulmayan.
Bu obada haqqı yoxdu
Yaşamağa
Öz sözündə düz olmayan.